

۲۰۱۸/۰۸/۰۱

سیدهاشم سدید

ابهامی که در سخن ترامپ وجود داشت، روشن شد

روز دوشنبه، ۳۰ جولای، خبری را که تقریباً باور نکردنی بود و همزمان در چندین شبکه اینترنتی و روز نامه به نشر رسید، خواندم. خبر در مورد آقای ترامپ بود که گویا بدون پیش شرط حاضر به ملاقات با مقامات ایرانی شده است. فشرده خبر چنین بود: "دونالد ترامپ می گوید حاضر است بدون پیش شرط با مقام های ایران ملاقات کند."

اخبار و تبصره های امروزی اما ابهامی را که نزد من به وجود آمده بود، به کلی از بین برد؛ زیرا "اگر"ی را که ترامپ در سخنان اولی خود به کار برده بود و کمتر به خورد خوانندگان داده شده بود، اگر در نظر بگیریم، خود شرطی است برای شروط دیگر و ملاقات پیشنهاد شده از سوی رئیس جمهور ظاهراً هر دم خیال امریکا به ایران.

در اخبار امروز که مفصل تر از اخبار قبلی بود، آمده است که آقای ترامپ روز دوشنبه در یک کنفرانس خبری مشترک با نخست وزیر ایتالیا، در پاسخ به سوالی گفت که اگر ایرانی ها بخواهند او هم حاضر به ملاقات با آن ها است (منبع خبر: بی بی سی فارسی).

از کلمه شرطیه ای که ترامپ در خبر بالا به کار برده، یا بعداً به اظهارات قبلی وی افزوده شده است، به خوبی فهمیده می شود که فعلاً توپ در میدان ایرانی ها است، که می خواهند با امریکا برای رسیدن به یک توافق، که بیشتر باید خواسته های امریکا را جامه عمل بپوشاند و سود آن بیشتر برای امریکا و در نهایت برای اسرائیل باشد تا ایران، داخل صحبت شوند یا نه. اگر کسی که اگر های دیگر بدنبال دارد و وزیر خارجه امریکا آن ها را با این سخنان که "آنگاه رئیس جمهور آماده است تا بنشیند و با آنها گفت و گو داشته باشد؛ تصحیح یا تکمیل کرد؛ سخنانی که عبارتند از:

- اگر ایرانیان تعهد خود برای تغییر اساسی در نحوه رفتار با مردم خود را نشان دهند؛
- رفتار مخرب خود را کنار بگذارند؛
- بتوانند قبول کنند که ارزش دارد که وارد یک توافق هسته ای شوند که در عمل مانع تکثیر سلاح های هسته ای خواهد بود.

هر چند کلمه "توافق معنی دار"، که آقای ترامپ آن را ضمن صحبت های قبلی اش به کار برد، از نظر همه روشن است: قبول شروط امریکا از سوی ایران؛ که برای ایران بی نهایت سخت است، ولی چاره ای ندارند غیر از تن دادن به آن ها؛ یا جنگ، که منتج به سقوط نظام و تباهی های عظیمی در ایران خواهد شد.

رفتار ایران از نظر امریکا در حال حاضر "مضر"، به معنی دیگر "مخرب" خوانده می شود؛ چرا که اسرائیل را تهدید می کند، با عربستان یکی از متحدین نزدیک دیگر امریکا خصومت می ورزد، حزب الله لبنان را با تمام قوا مورد حمایت خود قرار داده است؛ در یمن به حمایت حوثی ها برخاسته است؛ ملیشه ها و مشاورین نظامی اش عملاً در سوریه حضور دارند و به نفع اسد می جنگند؛ از حماس و جهاد اسلامی به رهبری "فتحی شقاقی" در فلسطین پشتیبانی می کند و به آن ها سلاح و پول و رهنمود می دهد، در ناآرامی های عراق و افغانستان نیز دست درازی دارد و بنابر برخی گفته ها حتی به کمک هایی در امریکای جنوبی و برخی از کشورهای افریقایی مانند نیجریا برای برهم زدن تعادل و ثبات کشورها این دو قاره نیز مبادرت میورزد.

طبیعیست که دست کشیدن ایران از مداخله در این کشورها، به زعم امریکا، یکی از شروطی است که "مضر بودن" ایران را از بین میبرد و ایران را برای پذیرش امریکا به مثابه یک کشور "بی ضرر" از نظر امریکا آماده می سازد. از نظر آقای ترامپ، که شکی در آن وجود ندارد، ایران از طالبان و برخی از گروه های تروریستی دیگر در بعضی از کشورها، مثلاً در افغانستان، عملاً حمایت می کند. باز هم طبیعیست که تا این حمایت ها، از نظر آقای ترامپ پایان نیابد، ایران نمیتواند مشمول کشوری شود که برای ملاقات با امریکا شایسته خوانده می شود.

دادن آزادی به مردم و رهایی زندان سیاسی و رعایت حقوق بشر البته مسایل دیگری ست که امریکا بدان ها شدیداً علاقه دارد. این امور، یعنی دادن آزادی، رهایی زندانیان سیاسی، رعایت حقوق بشر، به خصوص احترام به حقوق و آزادی زنان و حقوق برابر اقلیت های مذهبی برای ایران به مثابه آن است که بیلی را به دست مردمی شدیداً ناراضی از نظام و آخوند ها بدهید و از آن ها بخواهند تا قبر رژیم را بکنند.

تمام این شرایطی ناگفته برای آنانی که می دانند قبول پیشنهادات امریکا چه پی آمد های مخوفی را برای نظام جمهوری اسلامی ایران در قبال دارد، مانند فرمانده سپاه پاسداران ایران، به هیچ وجه قابل قبول نیست.

این ها، باوجودی که به قول "المزماة" تلاش های برای مهیا ساختن زمینه ملاقات با امریکا را از طرق دیپلماتیک نموده اند، می گویند: "آقای ترامپ، ایران کوریای شمالی نیست که به درخواست ملاقات شما پاسخ مثبت بدهد." یا به قول بی بی سی: "مردم ایران... هرگز به مسوولین خود اجازه مذاکره و ملاقات با شیطان بزرگ را نمی دهند." یا: "شما این آرزو را به گور خواهید برد که مقامات جمهوری اسلامی ایران از شما در خواست ملاقات کنند یا "هرگز" و... و ضدیت شان را با این پیشنهاد امریکا نشان می دهند و با این پیام ها به رئیس جمهور اصلاح طلب ایران، آقای روحانی، که در اندیشه نشستن و ملاقات با امریکا می باشد، به گونه ای هوشدار می دهند که دست از پا خطا نکند ورنه عاقب آن به خیر وی و به خیر نظام نیست؛ بدون این که توجه داشته باشند که در هر صورتی که باشد ایران با این همه مداخله و تشبث به کار دیگران و بلند پروازی ها و زورگویی ها و منطقه را به سوی بی ثباتی بردن بالاخره به روی خواهد خورد. چرا که گفته اند، و خیلی به جا هم گفته اند، که مورچه که زوالش آمد، بال می کشد.

